

[Valdemar Thomsen.]

Medlem Hr. Samuelsen —, fik nøjagtig samme Opfattelse — det gjorde alle —, at Knud Rasmussen var Talsmand for Aabning gradvis, og at han skulde have nævnt et Aaremaal paa 30 Aar som en passende Overgangstid. — Den højtærede Statsminister skylder stadig Svar paa mit Spørgsmaal, hvad Statsministeriet har gjort; siden Spørgsmaalet blev rejst her i Tinget vedrørende en eventuel Aabning af Grønland.

Statsministeren (Stauning): Administrationen har siden 1925 rettet sig efter den Lov, Rigsdagen vedtog i 1925.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hans Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kontrol med Tilvirkning af Krigsmateriel m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4015; Fremsættelse findes i Tidenden Sp. 3070).

Sagen sættes til Forhandling.

Hedtoft-Hansen: Ved alle de Bestræbelser, der i Efterkrigsperioden har været udfoldet for at sikre Freden, har Overvejelserne om Krigs- eller Rustningsindustriens Forhold altid spillet en meget betydelig Rolle. Fra alle Sider blev det erkendt, at denne Industri Eksistens eller rettere Organisation var en Faktor i Spørgsmaalet Krig eller Fred. Særlig farlig var, lærte Forkrigstiden os, Eksistensen af en privat eller ukontrolleret Rustningsindustri.

Kravet om helt at forbyde den private Rustningsindustri er, som bekendt, allerede formuleret af Præsident Wilson, da han indgav det første officielle amerikanske Udkast til Statut for Folkeforbundet i Juli 1918; i Artikel 21 fandtes optaget et kategorisk Forbud mod al privat Rustnings-

industri. I det næste Wilsonske Udkast fra Slutningen af 1918 var dette Forbud medtaget i Artikel 4, men derefter forsvandt det, idet det af den daværende Afrustnings- eller Rustningskommission nedsatte Udvalg fandt det umuligt at gennemføre et saadant kategorisk Forbud, da det, som det begrundedes, var uigennemførligt af Hensyn til de Medlemmer af Folkeforbundet, der ikke vilde være i Stand til selv at fremstille de til deres Sikkerhed nødvendige Mængder af Krigsmateriel.

Da man opgav det principielle Krav ved de Drøftelser, der fandt Sted i Folkeforbundet, henstillede man dog sluttelig følgende til Staternes Overvejelse: For det første Bestemmelser tilsigtede at forpligte de private Rustningsforetagender til at underkaste sig offentlig Kontrol med Regnskaberne; for det andet at forbyde de Personer, som besad Aktier i private Rustningsfabrikker, at være finansielt interesserede i lignende Virksomheder i Udlandet; for det tredje at forbyde de samme Personer og de private Rustningsforetagender eller disses Bestyrelsesmedlemmer at eje, kontrollere eller øve Indflydelse paa Blade og Aviser.

Desværre er det i alt for mange Lande forblevet ved Overvejelserne af disse for Fredens Sikring saa fundamentale Krav. „Dødens Købmænd“, som man har kaldt den internationale Rustningsindustri Agent, har ogsaa efter Verdenskrigen haft Lejlighed til en alt for ukontrolleret Virksomhed, og det kan jo ikke nægtes, at Markedet for Øjeblikket er godt; der er Højkonjunktur for Rustningsindustrien overalt i Verden.

Vi er fra dansk Side ikke i Stand til at øve Indflydelse paa denne triste Udvikling, men vi kan over for Omverdenen demonstrere vor gode Vilje til at bidrage til Fredens Sikring ved loyalt inden for vort Omraade at gøre det, vi anbefaler andre. Danmark ratificerede i 1930 Folkeforbundskonventionen om Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel, og vi fastsatte i Vaabenloven af 1934, at al Ammunitions- og Vaabenfabrikation og Vaabenkøb her i Landet kun kan ske med justitsministeriel Tilladelse, og det samme gælder Udførsel af her i Landet fabrikeret Krigsmateriel.

Det Lovforslag, vi nu har til Behandling, tilsigter at komplettere den bestaaende Lovgivning, saa at alle danske Virksomheder, der tilvirker Krigsmateriel, stilles under en rationel og effektiv offentlig Kontrol. Nu er Danmark heldigvis ikke Centrum for Ammunitions- eller Vaabenfabrikation. Mig be-